

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ

Poslovni broj: Povrv-63/2023-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj, po sutkinji Mirjani Urlić, u pravnoj stvari tužitelja Boženke Jeličić Vnućec, Zagreb, Hvarska 4a, OIB: 78102360015, zastupana po Enveru Vučetiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Zdravka Krešića iz Drvenika, Donja vala 130, OIB: 09681597320, zastupan po punomoćnici Ivani Knezović, odvjetnici u Makarskoj, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 27. svibnja 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Vice Urlića, odvjetnika u Makarskoj i punomoćnice tuženika Ivane Knezović, odvjetnice u Makarskoj, dana 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog određen Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika u Makarskoj Anamarije Arapović Vranješ poslovni broj Ovr-3298/2022 od 14. studenog 2022. u dijelu kojim je tuženiku naloženo u roku od 15 dana isplatiti tužitelju ukupan iznos od 9.404,07 eur sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja teče od 19. veljače 2021. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika u Makarskoj Anamarije Arapović Vranješ poslovni broj Ovr-3298/2022 od 14. studenog 2022. u dijelu kojim je tuženiku naloženo u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos preko iznosa od 9.404,07 eur do iznosa 9.867,94 eur (iznos od 463,87 eur) zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom u tom dijelu se zahtjev odbija kao neosnovan, kao i u dijelu u kojem je određen trošak postupka u iznosu od 65,28 eur.

III. Nalaže se tuženom Zdravku Krešiću iz Drvenika, Donja vala 130, OIB: 09681597320, isplatiti tužitelju Boženke Jeličić Vnućec, Zagreb, Hvarska 4a, OIB: 78102360015 u roku od 15 dana trošak postupka u iznosu od 1.086,78 eur, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate obračunate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja dana 2. rujna 2022. podnio protiv tuženika tada ovršenika, javnom bilježniku u Makarskoj Anamariji Arapović Vranješ prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi potraživanja u iznosu od 74.350,00 HRK/ 9.867,94 EUR, koju ovrhu je javni bilježnik odredio rješenjem broj Ovr-3298/2022 od dana 14. studenog 2022. Tuženik je pravodobno izjavio prigovor protiv rješenja o ovrsi te je ovaj sud rješenjem broj Povrv-63/2023-5 od dana 29. ožujka 2022. godine stavio izvan snage predmetno Rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinuo provedene radnje, uz naznaku da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

2. U prijedlogu za ovrhu tužitelj je naveo da mu tuženik duguje iznos od 74.350,00 kn / 9.867,94 eur na temelju vjerodostojne isprave, odnosno računa broj 08-01-2, izdanog dana 10. veljače 2021. u kojem je tužitelj popisao svoje usluge.

3. Tuženik Zdravko Krešić u prigovoru, koji se smatra odgovorom na tužbu, istaknuo je da kako je tražbina neutemeljena s obzirom na osnov i visinu, kao i da je vjerodostojna isprava – račun broj 08-01-2 od 10. veljače 2021. izdana neosnovano. Ukazuje se da je ovrhovoditelj zastupao ovršenika u postupku koji se vodio pred Županijskim sudom u Bjelovaru pod brojem K-11/2010 u svojstvu branitelja. Ovršenik je tijekom postupka uredno plaćao sve troškove obrane na ruke, u gotovini te je ovršenik podmirio sve troškove obrane. Po pravomoćnom okončanju kaznenog postupka, u kojem je ovršenik u svojstvu okrivljenika bio oslobođen svih optužbi da bi počinio kazneno djelo, ovrhovoditeljica je samoinicijativno bez punomoći ovršenika postavila u kaznenom postupku zahtjev za naknadu troškova obrane. Odmah po saznanju o navedenom ovršenik je izdao specijalnu punomoć odvjetniku Milku Križanoviću, te je izjavio žalbu na gore citirano rješenje zajedno uz novi troškovnik te je u specijalnoj punomoći potvrdio da je tijekom postupka plaćao svoje branitelje, a koja punomoć je ovjerena po javnom bilježniku i predana sudu. Potom je sud ukinuo rješenje od 15. siječnja 2021. te donio novo rješenje u predmetu K-11/2010 od 18. ožujka 2021. kojim je prihvatio zahtjev ovršenika, te je isplatio iznos 80.855,00 kn na račun odvjetnika Milka Križanovića. Također, tuženik ističe prigovor zastare te predlaže da se ovršno rješenje ukine, te da se provede postupak kao povodom prigovora protiv platnog naloga i donese odluka kojim se platni nalog stavlja izvan snage. Nastavno na podnijeti prigovor protiv rješenja o ovrsi tuženik dostavlja daljnje dokaze, tj. preslika popisa poreznih obveznika u kojem je vidljivo da je zbroj javnih dugovanja tužiteljice iznosi ukupno 680.835,96 kn, ukazujući tako na motivaciju tužiteljice za pokretanje ovršnog postupka temeljem nepostojećeg potraživanja.

4. U dokaznom postupku izvedeni su dokazi pregledom računa broj 08-01-2 od 10. vijače 2021., obavijesti od 10. listopada 2022., računa broj 5610/P1/1 od 14. studenog 2022. , rješenja Županijskog suda u Bjelovaru posl. broj K-11/2010-154, specijalne punomoći od 11. siječnja 2021., troškovnika za poduzete radnje u obrani odvjetnika Milka Križanovića, molbe Zdravka Krešića za izmjenu Rješenja o troškovima obrane od 25. siječnja 2021., rješenja Županijskog suda u Bjelovaru posl. broj K-11/2010-170,

saslušanjem tužiteljice, tuženika, svjedoka Ivana Rimca te pregledom zapisnika Općinskog građanskog suda u Zagrebu Pom-10/2025-14 od 12. ožujka 2026. povodom zamolnice ovog suda radi saslušanja svjedoka Milka Križanovića, pregledom spisa K-11/2010.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

6. Predmet spora predstavlja zahtjev tužiteljice prema tuženom za isplatu iznosa u visini od 74.350,00 HRK/ 9.867,94 EUR-a na ime pruženih odvjetničkih usluga u predmetu Županijskog suda u Bjelovaru broj K-11/2010 u kojem je branila ovdje tuženika.

7. Uvidom u račun broj 08-01-2 od 10. vijače 2021. je utvrđeno da tužiteljica je tuženiku ispostavila račun u iznosu od 74.350,00 kn za usluge prema tarifi HOK-a (NN 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04,37/05, 59/07, 148/09, 142/12), datum izdavanja računa je 10. veljače 2021, rok plaćanja 8 dana te je u računu navela za koje usluge potražuje koji iznos

Pregledom predmeta Županijskog suda u Bjelovaru K-11/2010 utvrđeno je da je isti vođen po optužnici Županijskog državnog odvjetništva protiv Ivana Rimca, Mislava Rendića i Zdravka Krešića, a koji je bio zastupan po punomoćnici Boženki Jeličić Vnućec, odvjetnici u Zagrebu. U istom je donesena oslobađajuća presuda, koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj KŽ-539/2016-9 dana 2. listopada 2020. Utvrđeno je da je tužiteljica bila prisutna na svim raspravama koje je navela u računu 08-01-2 od 10. veljače 2021., te da je napisala žalbu na rješenje i prigovor protiv optužnice.

Uvidom u rješenje Županijskog suda u Bjelovaru posl. broj K-11/2010-154 od 15. siječnja 2021. utvrđeno je da je prihvaćen zahtjev 3. optuženog Zdravka Krešića, postavljen po braniteljici Boženki Jeličić Vnućec, odvjetnici iz Zagreba za naknadu troškova kaznenog postupka u iznosu od 60.643,00 kn te je naloženo računovodstvu da na teret proračunskih sredstava suda isplati odvjetnici Boženki Jeličić Vnućec iznos od 60.643,00 kn u roku od 15 dana, dok je odbijen zahtjev u iznosu od 3.750,00 kn. Iz obrazloženja proizlazi da za rasprave održane dana 19. listopada 2010. i 14. studenoga 2014. odvjetnici za zastupanje pripada 50% nagrade, budući je došlo do odgode ročišta i nisu se izvodili nikakvi dokazi, slijedom čega istoj pripada iznos od 1.500,00 kn.

Uvidom u specijalnu punomoć od 11. siječnja 2021. utvrđeno je da Zdravko Krešić ovlašćuje putem specijalne punomoći odvjetnika Milka Križanovića da u njegovo ime i na njegov račun postavi troškovnik i zahtijeva da se dosuđeni trošak njegove obrane isplati na račun odvjetnika Milka Križanovića, a da potom spomenuti odvjetnik isplati predmetna novčana sredstva njemu, budući da je tijekom cijelog kaznenog postupka plaćao svoje branitelje.

Uvidom u troškovnik za poduzete radnje odvjetnika Milka Križanovića utvrđeno je da je isti popisao trošak za prisustvo na dvanaest rasprava, trošak puta Zagreb-Bjelovar-Zagreb dvanaest puta i PDV u vrijednosti od 25%.

Uvidom u molbu za izmjenju rješenja o troškovima obrane "Zagreb, 25. siječnja 2021." utvrđeno je da tuženik Zdravko Krešić od Županijskog suda u Bjelovaru traži izmjenju Rješenja kojim su priznati troškovi odvjetnici Boženki Jeličić Vnućec i da donese novo rješenje kojem će se priznati troškovi odvjetniku Milku Križanoviću.

Uvidom u rješenje Županijskog suda u Bjelovaru posl. broj K-11/2010-170 utvrđeno je da je prihvaćen zahtjev 3. optuženog Zdravka Krešića, postavljen po odvjetniku Milku Križanoviću za naknadu troškova kaznenog postupka u iznosu od 80.855,00 kn je naloženo računovodstvu da na teret proračunskih sredstava suda isplati odvjetniku Milku Križanoviću iznos od 80.855,00 kn u roku od 15 dana, dok je odbijen zahtjev u iznosu od 95.995,00 kn kao neosnovan.

8. Sud nije izvodio dokaz pregledom dokumentacije dostavljene podneskom od 24. lipnja 2024., budući je ista dostavljena nakon okončanja prethodnog postupka, odnosno ista je predana sudu protivno odredbama ZPP-a, a pregledu iste protivio se i tuženik.

Iako tužiteljica navodi da tu dokumentaciju dostavlja na okolnost iskaza sa rasprave od 12. rujna 2024., za navesti je da je na toj raspravi tužiteljica davala iskaz, slijedom čega je suprotno svrsi odredaba ZPP-a da tužiteljica dostavlja nove dokaze nakon okončanja prethodnog postupka, sa obrazloženjem da se isti odnose na okolnost njezinog iskaza, budući se tu ne radi o novim činjenicama, koje tužiteljici nisu bile poznate prije okončanja prethodnog postupka.

9.1. U dokaznom postupku izveden je dokaz saslušanjem parničnih stranaka, svjedoka Ivana Rimca i Milka Križanovića.

9.2. Saslušana tužiteljica u bitnom je navela kako je prvi puta za gospodina Krešića čula 2006., kada joj je kolega Ivković donio punomoć potpisanu od strane Zdravka Krešića, a kojom ga je ista opunomoćio da ga zastupa u kaznenom predmetu. Naime, kolega Ivković joj je rekao da se protiv Rimca, Rendića i Krešića vodi istražni postupak, a kako on ne radi kazneno, volio bi da on preuzme taj postupak, na što je pristala. Gospodina Krešića je prvi puta vidjela 19. listopada 2011., kada je bilo prvo kazneno ročište. Naime, za vrijeme vođenja istrage bila su održavana ročišta, ali ona se tada se nije niti čula niti vidjela sa Zdravkom Krešićem, a niti ju je on kontaktirao. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj KIO-377/06 od 27.1.2009. odobren joj je trošak za zastupanje gospodina Krešića u istrazi u iznosu od 15.250,00 kn, a koji iznos je i naplatila, budući je Državno odvjetništvo odustalo od postupka protiv Zdravka Krešića. Potom je podignuta optužnica na koju je uložila prigovor, potom žalbu te je izvršila uvid u spis. Tek na prvom ročištu, 19.10.2011., prvi put je vidjela gospodina Krešića, do tada nije bilo nikakvih niti kontakata, niti susreta. Održano je 12 ročišta, a oni su otprilike 2 puta otišli na objed svi zajedno. Nevezano za ovaj predmet, ali radi pojašnjenja situacije napominje da je zastupala gospodina Rimca u parnici protiv Ivana Zovka i sinova. Županijski sud u Bjelovaru je 2016. donio oslobađajuću presudu, na koju je Državno odvjetništvo uložilo žalbu te je prvostupanjska presuda postala pravomoćna 2020. Zdravko Krešić ju je nazvao 2021. da je upita da li je što dužan, na što mu je odgovorila da nije ništa dužan, jer kod oslobađajuće presude država nadoknađuje trošak, na to joj je gospodin Krešić rekao da je izdao punomoć odvjetniku Križanoviću radi naknade štete što je protiv njega vođen kazneni postupak. Navodi da je potom podnijela Županijskom sudu svoj troškovnik, na koji nije navela trošak istrage, jer joj je isti plaćen i tada je otkrila da je odvjetnik Križanović naknadno dostavio troškovnik i da je naveo da se sredstava za branitelja isplate njemu na njegov poslovni račun, jer je njoj već sve plaćeno na ruke. Kolege Vlašić i Ilić su zastupali drugookrivljenog Rendića od 2006. do 2014. ili 2015. godine, kada je zastupanje preuzeo odvjetnik Križanović te je on na svoj račun naplatio cjelokupno zastupanje i drugookrivljenika. Uplata na račun odvjetnika Križanovića izvršena je 28. svibnja 2021. godine, gospodin Krešić mislio je da će taj odvjetnik poslije novac prenijeti na račun

njegove supruge, no do toga nije došlo. Navodi kako se gospodinu Rimcu obraćala u vezi troška koji joj je dosuđen presudom Trgovačkog suda, a Rimac joj je rekao da je sve plaćeno odvjetniku Ivkoviću te joj je tada rekao da sa njoj nije ništa dogovarao niti je od nje tražio zastupanje, na što mu je tužiteljica prezentirala punomoć izdanu od njega osobno, dok je kolega Ivković zastupao njegovu firmu. Navodi kako nije primila nikakvu uplatu od gospodina Rimca vezanu za postupak u kojem je njega osobno zastupala. Tužiteljica ističe da je za gospodina Krešića prvi put čula 2006., upoznala ga 2011., zastupala do 2020., te cijelo to vrijeme nisu niti jedanput razgovarali o načinu plaćanja niti joj je on ikada išta platio na ruke. Također je nije nikada upitao da li je on što dužan i što koliko košta. Ističe da je preuzela kazneni postupak koji se vodio protiv gospodina Krešića i izvršila uvid u spis i vidjela da nema dokaza protiv njega i iz tog razloga ga je pristala zastupati bez naknade.

9.3. Tuženik Zdravko Keškić u bitnom je naveo kako je kazneni postupak protiv njega pokrenut 2015. ili 2016., zajedno sa njim bili su optuženi Ivan Rimac i Miroslav Randić. Ivan Rimac je bio prvooptuženi, on je angažirao odvjetnika Ivkovića da ga brani u tom postupku, odnosno i da angažira obranu njih ostalih optuženih. Poznato mu je da je odvjetnik Ivković angažirao tužiteljicu ga brani u tom postupku. Navodi da sa odvjetnicom nije imao nikakvih kontakata i prvi put je vidio na ročištu pred sudom u Bjelovaru koje je bilo održano 2008. ili 2009., naime proces je trajao 11 godina i ona ga je cijelo to vrijeme branila. Odvjetnik Ivković je kontaktirao s njom i on je bio angažiran radi organiziranja njihove obrane, navodi kako je on imao dogovor sa Ivanom Rimcem da sve troškove vezane za njegovu obranu podmiri on, odnosno da on tužiteljici plati troškove njegova zastupanja. Taj dogovor je bio usmeni i o tome nisu sačinili pisanu potvrdu. Detaljni dogovor između Ivana Rimca oko plaćanja obrane tuženiku nije poznat, ali navodi kako ga je pitao da li je on podmirio troškove njegova zastupanja i on je rekao da je sve plaćeno.

Tužiteljica je tuženika zastupala sve do pravomoćnosti presude, odnosno do 2020. Nakon što je donesena prvostupanjska presuda 2018. nazvao je tužiteljicu i pitao je da li postoji dug u vezi njegova zastupanja, na što je tužiteljica odgovorila da takav dug ne postoji. Potom je kontaktirao Ivana Rimca te mu rekao da je tužiteljica rekla da ne postoji njegov dug po osnovi zastupanja i nedugo nakon toga nazvao ga je odvjetnik Križanović. Naime, odvjetnik Križanović je zastupao Ivana Rimca u predmetnom Kaznenom postupku, da pojasni, Ivana Rimca u navedenom postupku prvo je zastupao odvjetnik Ivković, a kasnije su zastupanje preuzeli odvjetnici Milko Križanović i Veljko Miljević. Odvjetnik Križanović je tada rekao da u sudskom postupku postoje neki troškovi koji se mogu potraživati i da stoga potpiše specijalnu punomoć za postavljanje troškovnika i primitak troškova postupa. Troškove obrane oko te punomoći preuzeo je Milko Križanović, navodeći kako on te novce nije nikada dobio. Poznato mu je da su ti novci prosljeđeni Ivanu Rimcu, budući je on i plaćao njegovu obranu u tom kaznenom postupku. Nadalje navodi kako mu tužiteljica u kontaktu 2018. nije rekla da da ne postoji dug, budući da će se ona naplatiti od države te kako mu nije poznato da je naplatila trošak 2009. od države. Isto tako navodi, kako je nakon rasprave u par navrata, samoinicijativno, osobno predao iznos od po 500,00 EUR-a i to na način da je plaćao jednom novčanicom prije rasprave. Tuženik navodi kako sa odvjetnikom Ivkovićem nije razgovarao o odvjetničkom trošku, te kako odvjetnik Ivković nije zastupao Ivana Rimca na sudu u Bjelovaru i naglašava da sa nikim nije komunicirao vezano za obranu u kaznenom postupku. Tuženiku je poznata činjenica da je tužiteljica podnijela prijavu HOK-u vezano za postupanja odvjetnika Križanovića, ali mu nije poznato kako je taj postupak okončan. Tuženik je istaknuo da se ne smatra dužnim odvjetnici Vnućec.

9.4. Svjedok Ivan Rimac iskazao je kako je bio tuženik u kaznenom postupka koji se vodio pred sudom u Bjelovaru, sa njim su još bili optuženi gospodin Krešić i Randić. Odvjetnik Ivković je bio njegov odvjetnik i prije toga i kada su saznao za taj postupak, on mu se obratio. Odvjetnik Ivković je rekao da će organizirati obranu za sve njih, u tom postupku bili su još angažirani odvjetnici Ilić, Lašić, Križanović i Miljević. Navodi kako je sve plaćao odvjetnik Ivkoviću, a on je bio zadužen da plaća ostale odvjetnike. Poznato mu je da je Krešić u nekoliko navrata tužiteljici prije rasprave dao iznos od 500,00 EUR-a. Nakon što je objavljena oslobađajuća presuda, oni su svi otišli u restoran i tada je svjedok pitao sve prisutne punomoćnike da li postoji dug sa osnova zastupanja, na što su svi odvjetnici rekli da oni nemaju potraživanje. Isto to je i pitao odvjetnika Ivkovića, koji je odgovorio da je sve riješeno. Navodi kako je plaćao za odvjetničke usluge odvjetniku Ivkoviću, a on je plaćao drugim odvjetnicama. On ga je zastupao i u drugim predmetima, sigurno mu platio 750.000,00 kn preko firme, a i privatno mu je isto plaćao. Sjeća se da ga je pitao da li je sve podmireno, na što je on njemu odgovorio da je sve plaćeno, navodi kako u to plaćanje nije sumnjao. Poslije je odvjetnica Vnučec rekla da postoje problemi, budući njen odvjetnički trošak nije plaćen, a o tome nije imao saznanja, budući je sve račune plaćao odvjetnik Ivković. Sve se to desilo nakon smrti odvjetnika Ivkovića. Nakon smrti odvjetnika Ivkovića poznato mu je da je odvjetnik Križanović u ime Krešića i u ime Randića zatražio nadoknadu odvjetničkog troška. Poznato mu je da mu je Krešić izdao specijalnu punomoć, dok je odvjetnik Križanović u tom postupku i zastupao Randića. Navodi kako ga je zastupao odvjetnik Miljević i kako je sam za sebe tražio taj trošak. Taj trošak nije dobio on, već je isti bio isplaćen odvjetnik Miljeviću, svjedok navodi kako se složio s tim i to ne zato što mu nije bilo plaćeno, već kao nagradu za njegovo zastupanje. Odvjetnik Križanović se nekako nametnuo nakon smrti odvjetnik Ivković i iz tog razloga je njemu izdana specijalna punomoć, također je odvjetnik Križanović njega zastupao još u nekim postupcima poslije toga, ali ga danas više ne zastupa. Svjedok napominje da je kontaktirao odvjetnik Ivkovića u vezi plaćanja odvjetničkih troškova na što bi on njemu odgovorio da mu treba samo plaćati po fakturama, a da je sve ostalo njegova briga i da se ne brine oko plaćanja. Svjedok navodi kako nije upoznat s time da su plaćanja na ime obrane odvjetniku Ivkoviću išla privatno, te kako ga je on nazvao osobno pitajući ga da li postoji dug temeljem obrane, na što mu je on odgovorio da takav dug ne postoji. Svjedok ističe kako je odvjetnika Miljkovića zvao osobno da pomogne u postupku i da ga je on osobno i plaćao. Svjedok tvrdi da mu je poznato da je Zoran Krešić tužiteljici plaćao 500 EUR-a prije rasprave jer ga je tuženik zamolio da ukupni novac, što je on i učinio. Svjedok iskazuje kako je on sve dogovarao sa odvjetnikom Ivkovićem koji je rekao da će angažirati ljude koji će njemu biti potpora u kaznenom postupku te kako nitko od odvjetnika nije imao primjedbe vezane za neplaćanje troškova postupka.

9.5. Svjedok Milko Križanović je svoj iskaz dao putem zamolbenog suda i to Općinskog građanskog suda u Zagrebu te je iskazao da mu je poznat predmet koji se vodio kod Županijskog suda u Bjelovaru posl. br. K-11/2010 u tom postupku zastupao je okrivljenika Miroslava Randića, u kazneni postupak uključio se negdje sredinom postupka. Ističe da je postupak završen oslobađajućom presudom, da je dogovor sa Miroslavom Randićem bio da svi dosuđeni troškovi u postupku pripadnu njemu, osim onih troškova koji se odnose na radnje koje su poduzeli odvjetnici koji su zastupali okrivljenika prije njega. Kada je stigao novac na ime dosuđenih troškova zadržao je iznos koji se odnosi na troškove njegova zastupanja, dok je preostali iznos isplaćen Miroslavu Randiću uz njegovu pisanu i ovjerenu potvrdu, te navodi da je iznos dosuđenih troškova prvotno isplaćen na njegov račun. Svjedok navodi kako ga je tužiteljica prijavila HOK-u te da u postupku nije utvrđeno da je bilo nekakvih

nepravilnosti u njegovom postupanju. Naveo je da je u vremenu zastupanja tuženika bilo je govora o tome kako tužiteljica ima određenih financijskih problema, ali da tijekom postupka nije problematizirala naplatu troškova. Što se tiče troškova dosuđenih u postupku K-11/2010, naveo je kako ih je isplatio Zdravku Krešiću prema njegovom nalogu te da zasigurno o tome postoji potvrda u računovodstvu, jer je sve potvrde provjeravao HOK u postupku koji se vodio protiv njega. Dosuđen iznos od 80.855,00 kuna je umanjio za svoje odvjetničke usluge, a ostatak iznosa isplatio je Zdravku Krešiću.

10. Sud je poklonio vjeru iskazima tužiteljice, a djelomično i iskazima tuženika i saslušanih svjedoka i to u dijelu u kojem iskazuju o okolnostima angažiranja tužiteljice kao braniteljice tuženika u kaznenim postupku.

Sud nije poklonio vjeru iskazima tuženika i saslušanih svjedoka u dijelu u kojem su iskazivali glede dogovora plaćanja odvjetničkih usluga tužiteljice, budući su ti iskazi međusobno kontradiktorni te su isti nelogični i neživotni.

11. Odredbom čl. 763. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., dalje ZOO) propisano je da ugovorom o nalogu obvezuje se i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene poslove, s time da nalogoprimac ima pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je drukčije ugovoreno ili proizlazi iz naravi međusobnog odnosa.

Nadalje, odredbom čl. 765. ZOO-a propisano je da je nalogoprimac dužan izvršiti nalog prema primljenim uputama, s pažnjom dobrog gospodarstvenika, odnosno dobrog domaćina, ostajući u njegovim granicama i u svemu skrbiti o interesima nalogodavca i njima se rukovoditi.

Odredbom čl. 768 ZOO-a određeno je da o obavljenom poslu nalogoprimac je dužan položiti račun i predati bez odugovlačenja nalogodavcu sve što je primio na temelju obavljanja povjerenih mu poslova, bez obzira je li ono što je primio za nalogodavca bilo dugovano ovome ili ne, s time da temeljem odredbe čl. 773. ZOO-a nalogodavac je dužan naknaditi nalogoprimcu, čak i ako njegov trud bez njegove krivnje nije imao uspjeha, sve potrebne troškove što ih je učinio za izvršenje naloga, s kamatama od dana kad su učinjeni.

12. Tijekom postupka ovaj sud je utvrdio da je tužiteljica, odvjetnica Boženka Jeličić Vnučec bila opunomoćena od strane tuženika Zdravka Krešića radi obrane u kaznenom predmetu koji se je vodio pred Županijskom sudom u Bjelovaru. U navedenom predmetu donesena je oslobađajuća presuda, koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a koje činjenice nisu bile sporne tijekom postupka. Nakon okončanja postupka, tužiteljica je postavila zahtjev za naknadu troška, sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku. Naime, kako je donesena oslobađajuća presuda, tada trošak zastupanja okrivljenika nadoknađuje Republika Hrvatska. Županijski sud u Bjelovaru je donio rješenje kojim se prihvaća zahtjev odvjetnice Vnučec za naknadu troška, no nakon donošenja tog rješenja tuženik je izdao specijalnu punomoć odvjetniku Milku Križanoviću te je Županijskom sudu u Bjelovaru dostavio podnesak u kojem navodi da je on platio svoju obranu osobno i stoga zahtjeva da se troškovi obrane isplate njemu, a ne odvjetnici Vnučec. Po navedenom podnesku Županijski sud u Bjelovaru je donio novo rješenje o trošku dana 18. ožujka 2021., kojim je određeno da će se trošak zastupanja isplatiti na račun odvjetnika Križanovića.

Iako je tuženik tijekom postupka navodio da je svoju obranu platio osobno tužiteljici na ruke, takvi navodi nisu tijekom postupka dokazani.

Naime, svjedok Ivan Rimac je naveo da je vidio da je tuženik tužiteljici na ruke dao iznose od 500,00 eur, no isti nije precizirao točan iznos, slijedom čega time nije dokazano da je tražbina tužiteljice podmirena. Svjedok u svome iskazu nije naveo da je novac predan radi plaćanja odvjetničkih usluga. Niti svjedok, ali niti tuženik u svom iskazu nisu naveli točan iznos koji je isplaćen tužiteljici na ime pruženih odvjetničkih usluga, slijedom čega se ne može uzeti da je tražbina podmirena.

Također, svjedok je naveo da je prema njegovom saznanju svu obranu plaćao odvjetnik Ivković, no u predmetu ne postoji niti jedan dokaz iz kojeg bi bilo razvidno je da odvjetnik Ivković zaista i platio odvjetničke usluge tužiteljici. Za napomenuti je da je odvjetnik Ivković preminuo prije pravomoćnog okončanja postupka.

Isto tako, odvjetnik Križanović naveo je da je postojao dogovor da svi troškovi pripadnu njemu, ali taj dogovor nije potvrdio niti tuženik u svome iskazu, već je samo navodio da on tužiteljici nije ništa dužan.

13. I svjedoci i tuženik naveli su da je tužiteljica iskazala da joj tuženik nije ništa dužan, ali prema stavu ovog suda navedena izjava se mora dovesti u kontekst da je protiv tuženika donesena oslobađajuća presuda i da je tužiteljica trošak obrane potraživala od Republike Hrvatske, a ne od tuženika osobno, slijedom čega je i točna izjava da joj u tom trenutku tuženik zaista nije bio u obvezi platiti odvjetničke usluge.

Tek nakon što je tuženik ispustio specijalnu punomoć odvjetniku Križanoviću, koji je naplatio trošak zastupanja u tom kaznenom predmetu od Republike Hrvatske, odnosno tek nakon što tužiteljica svoje usluge nije mogla naplatiti od Republike Hrvatske, ista je ispustila račun i temeljem tog računa potraživala naknadu za odvjetničke usluge od tuženika.

14. Ovdje valja napomenuti da tijekom postupka nije dostavljen niti jedan dokaz da bi odvjetničke usluge odvjetnici Vnućec bile plaćene, bilo od strane tuženika, bilo od strane odvjetnika Ivkovića.

15. Tuženik se je pozvao na zastaru, no taj prigovor nije osnovan.

Naime, odredbom Tbr. 52. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/2023.) propisano je da u kaznenim i prekršajnim postupcima odvjetnička nagrada dospijeva pravomoćnim okončanjem postupka, opozivom punomoći, otkazom punomoći ili raskidom ugovora.

Na isti način je navedeno bilo uređeno i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22., 138/23.), a koja je bila na snazi u razdoblju od 19.12.2012 do 24.11.2023. i to odredbom Tbr. 48.

Postupak pred Županijskom sudom u Bjelovaru pravomoćno je okončan donošenjem presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske dana 2. listopada 2020. te je od toga dana počeo teći rok zastare.

Budući je račun od strane tužiteljice izdan dana 10. veljače 2021., razvidno je da nije protekao zastarni rok od pet godina, propisan člankom 225. ZOO-a.

16. Slijedom svega navedenog, ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan, stoga je odlučeno kao u izreci pod točkama I. i II.

17. Odluka o parničnom trošku temelji se odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a.

Prema Zaključcima sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude.

To znači da je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi broj Ovr-4516/2023 od 12. siječnja 2024. u dijelu kojim je tuženiku naloženo u roku od 15 dana isplatiti tužitelju nastali trošak postupka ovrhe u iznosu od 65,28 eur trebalo ukinuti, jer je o troškovima cijelog postupka trebalo donijeti posebnu odluku, odnosno odlučiti kao u izreci pod točkom II.

18. Tužitelju je uspio u postupku u pretežitom dijelu, a zbog dijela kojem nije uspio nisu nastali novi troškovi, slijedom čega tuženik je u cijelosti u obvezi tužiteljici isplatiti trošak parničnog postupka.

Kao trošak valja priznati trošak sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 65,28 eur, te trošak pristupa na ročišta održana 23.10.2024., 8.5.2025., 12.3.2026. i 27.5.2026., svaka radnja 200,00 eur, ukupno 865,28 eur, na koji iznos valja pridodati PDV u vrijednosti od 25 %, što daje ukupni trošak tužiteljice u iznosu od 1.086,78 eur.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci pod točkom III.

Makarska, 12. lipnja 2026.

SUTKINJA

Mirjana Urlić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste.

Ukoliko je stranka bila uredno obavještena o ročištu za objavu presude, a istom ročištu nije pristupila tada će se dan objave presude na e-oglasnoj ploči smatrati kao dan primitka pismenog otpravka presude.

U slučaju da stranka nije bila uredno obavještena o ročištu za objavu tada će joj se pismeni otpravak presude dostaviti putem pošte te će se kao dan primitka uzeti dan kada joj je ista uručena od strane službenika pošte.

DNA:

- pun. tužitelja,
- pun. tuženika,
- u spis.

Broj zapisa: **9-30889-57bfa**

Kontrolni broj: **0d483-7144f-fac1e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.